

Нанко чобанъ.

63.

Бързичко

Седнала бѣше малката мома
 Подъ стрѣшинка бащина си
 Да си шиє модна шева.
 Доле шиє, горе гледа,
 Не изгледа нигде никой,
 Най изгледа Нанко чобанъ,
 Нанко чобанъ съ деветъ стада,
 Съ деветъ стада, сто чобани,
 Сто чобани, сто кавали,
 Самси Нанко съ меденъ кавальъ,
 Какъ си мами сиво стадо.
 Че го мамилъ татъкъ долу,
 Татъкъ долу по чешмитъ,
 Де си бѣлятъ малки моми,
 Малки моми тънки дари.
 Че си стана малка мома,
 Че си влезна въвъ градинка,
 Набрала е росно цвѣте,
 Накичила смѣсни китки.
 Вземала е бѣли котли,
 Че отиде долу на пѣтя,
 Детъ ще мине Нанко чобанъ.
 Че си дава на овчица,
 На овчица по китчица.
 Отговаря Нанко чобанъ:
 — „Офца китка не си носи,
 Най я носи Нанко чобанъ.“
 Отговаря малка мома:
 — „Ако би носилъ Нанко чобанъ,
 Би дохождалъ всѣка вечеръ,
 Всѣка вечеръ на чюшменка,
 По-късничко на седѣнка.“